

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878
NO. 201. — STEV. 101.

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879
NEW YORK, MONDAY, AUGUST 28, 1933. — PONEDELJEK, 28. AVGUSTA 1933

TELEFON: CHelsea 3-3878
VOLUME XLII — LETNIK XLII

PRAVILNIK AVTOMOBILSKE INDUSTRIJE ODOBREN

PROFESOR MOLEY, ROOSEVELTOV SVETOVALEC, JE ODPSTOPIL KOT POMOŽNI DRŽAVNI TAJNIK

Načelnik takozvanega "možganskega trusta" bo postal urednik narodnega tednika. — Pogajanja glede pravilnika premogovne industrije so dospela na mrtvo točko. — Danes se bo začela splošna propaganda za NRA. — Nezaposlenost se je skoro za tretjo zmanjšala.

HYDE PARK, N. Y., 27. avgusta. — Raymond Moley, intimni svetovalec predsednika Roosevelta in vodja takozvanega "možganskega trusta", je danes odstopil kot pomožni državni tajnik. Dne 7. septembra bo prevzel uredništvo narodnega političnega tednika, ki ga bo začel izdajati Vincent Astor.

Vložil je pismo resignacije, ki je bila tudi pismono sprejeta. Vzrok njegovega odstopa ni natančno znan, toda domneva se, da je prišlo do nesporazuma med njim in državnim tajnikom Cordellom Hullom.

Moley je eden najbolj zvestih prijateljev predsednika Roosevelta. Tekom volilne kampanje je bil skoro neprestano ob njegovi strani.

WASHINGTON, D. C., 27. avgusta. — NRA (administracija za gospodarsko obnovo dežele) je znatno razširila svoj delokrog, kajti predsednik je odobril pravilnik avtomobilске industrije, glede katerega so se vršila dolgotrajna pogajanja.

Pogajanja glede pravilnika premogovne industrije so dospela na mrtvo točko. Konferenca med lastniki rovin mehkega premoga in zastopniki United Mine Workers je bila danes prekinjena, ne da bi dosegla kak uspeh. Dolgo so debatirali glede minimalne plače, pa se nikakor niso mogli sporazumeti.

Zastopniki delavcev zahtevajo, naj znaša minimalna plača pet dolarjev na dan ter trideset-urni delovni teden. Premogovni baroni v južnih državah jim pa nočejo plačati več kot \$3.84 na dan in zahtevajo 40-urni delovni teden.

Obe stranki čakata odločilne besede, ki jo bo izpregovoril bodisi predsednik Roosevelt, bodisi industrijski administrator Johnson.

Premogovni baroni iz južnih držav so predložili nov pravilnik. To je že trinajsti, ki ga premogarska organizacija ni odobrila.

Administrator Johnson se je do polnoči udeleževal konferenc, podnevi je pa sestavljal govor, ki ga bo imel po radio. V govoru bo dal zadnja povelja 1,500,000 prostovoljcem, ki se bodo jutri podali na agitacijo za NRA.

Pravilnik avtomobilске industrije je predsednik Roosevelt danes podpisal brez vsakega komentarja.

CHICAGO, Ill., 27. avgusta. — Seznam onih družin, ki so dobivale podporo, se je zmanjšal za tretino. Tovarne so v zadnjem času najele toliko delavcev, da je bilo mogoče izbrisati iz seznamov imena 1,500,000 družin, ki so bile dosedaj odvisne od zvezne, državne oziroma mestne podpore. Poročila iz drugih delov dežele nudijo slično razveseljivo sliko.

V seznamu je še vedno 3,000,000 družin, ki dobivajo podporo, toda to število neprestano pada, kajti tovarne zaposlujejo vedno več delavcev.

Poročila iz 34 držav kažejo, da se je izza meseca marca nezaposlenost znatno zmanjšala ter da je bilo delo skoro dva milijona oseb.

WASHINGTON, D. C., 27. avgusta. — Zaenkrat še ni znano, kakšno stališče bo zavzel Henry Ford napram pravilniku avtomobilске industrije. Prvotni pravilnik za avtomobilsko industrijo je bil prinesel pred par tedni administrator Johnson iz

Italija se hoče sporazumeti z Jugoslavijo

TEXAS ZA ODPRAVO PROHIBICIJE

Mokrači so dobili nadstotisoč glasov večine. Vsa prizadevanja senatorja Shepparda so bila brezuspešna.

Dallas, Tex., 27. avgusta. — Upanje senatorja Shepparda, očeta ameriške prohibicije, da bo država Texas glasovala za prohibicijo, se je razblinilo v nič.

Mokrači so zmagali z večino 110,000 glasov.

Za odpravo prohibicije je bilo oddanih 273,580, za obdržanje prohibicije pa le 152,840 glasov.

Senator Sheppard je v zadnjem času obiskal vse večje kraje države Texas in pozival državljane, naj ne ovržejo prohibicije.

Trinajst žeblov je potrebnih — je rekel — da zabijemo krsto, v kateri se nahaja John Barleycorn. Naša dolžnost je, da zabijemo prvi žebelj.

Za odpravo prohibicije je uspešno agitiral podpredsednik John Nance Garner.

Kako so glasovale o PROHIBICIJI

Države po vrsti	Razmerje glasov
Michigan	3 proti 1
Wisconsin	5 proti 1
Rhode Island	7 proti 1
Wyoming	6 proti 1
New Jersey	6 proti 1
New York	8 proti 1
Delaware	3 proti 1
Nevada	6 proti 1
Illinois	7 proti 2
Indiana	2 proti 1
Massachusetts	5 proti 1
Connecticut	6 proti 1
New Hampshire	2 proti 1
Iowa	3 proti 2
West Virginia	3 proti 2
California	3 proti 1
Alabama	3 proti 2
Arkansas	3 proti 2
Tennessee	skoro enako
Oregon	2 proti 1
Arizona	3 proti 1
Missouri	3 proti 1
Texas	2 proti 1

SAMO SE TRINAJST JIH MANJKA

Država Washington glasuje dne 29. avgusta, za njo pa:	
Vermont	5. septembra
Maine	11. septembra
Colorado	12. septembra
Maryland	12. septembra
Minnesota	12. septembra
Idaho	19. septembra
New Mexico	19. septembra
Virginia	3. oktobra
Florida	10. oktobra
North Carolina	7. novembra
Ohio	7. novembra
Pennsylvania	7. novembra
South Carolina	7. novembra
Utah	7. novembra

KONEC KRALJEVIH OSPIC

Bukarešta, Rumunska, 25. avg. — Kralj Karol in prestolonaslednik princ Mihail, ki sta zbolela na ospicah, sta ozdravela.

Detroit. Pri posvetovanjih, ki jih je imel Johnson z izdelovalci avtomobilov, Fordova družba ni bila zastopana.

Pozneje se je izvedelo, da se Ford iz osebnih razlogov ni hotel udeleževati pogajanj, dočim se v bistvu strinja s principi RNA.

Pravilnik določa, naj znaša delovni čas 35 ur na teden, minimalna plača pa od 40 do 43 centov na uro.

POSREDOVANJE JE BILO USPEŠNO

Bolivija je mnenja, da bo mogoče skleniti mir po načrtu posredovalnih držav. — Boji se nadaljujejo.

La Paz, Bolivija, 27. avgusta. Po mnenju bolivijske vlade se bliža mir v sporu za Gran Chaco, kjer trajajo boji med Bolivijo in Paragvajem za posest tega okrožja že 14 mesecev. Mir bo sklenjen na podlagi načrta, katerega so sestavili in predložili obema državam vlade držav Argentina, Brazilija, Čile in Peru.

Bolivija je prejela ta načrt, ki so ga podpisali zastopniki vseh posredovalnih držav iz Rio de Janeira. Načrt predlaga, da obe vojski s svojimi silami sprejmeta naslednje tri točke:

1. da predlože svoj spor v razpravo posredovalnih držav 2. da preneha s sovražnostmi in 3. da sprejmeta jamščino, da bodo posredovalke pravično razsodile.

Brazilski zunanji minister je sporočil obema državam, da naj sami določita katerokoli mesto v Južni Ameriki za mirovna pogajanja, ki se bodo vršila pod nadzorstvom posredovalnih držav. Bolivijska vlada je potrdila prejem načrta in je obljubila v kratkem natančen odgovor.

Zastopniki posredovalnih držav so sedaj prepričani, da bo mogoče skleniti mir, ko je enkrat bolivijska vlada sprejela načrt, medtem ko je do sedaj zavrgla vsak tozadevni predlog, ker je priporočal samo premirje, medtem ko je Bolivija vztrajala pri tem, da mora biti izdelan načrt, po katerem sovražnosti takoj prenehajo.

Na celi fronti se vrše vroči boji. Bolivijci, so zavzeli trdnjavo Pirijavo v napadu, v katerem so se posluževali tanki po 30 ton.

Paragvajci so celi dan vprižarjali protinapade, da se trdnjave zopet polaste, ker je zelo velike važnosti zaradi dobave vode.

IZTIRJEVATELJ USTRELJEN

Rhineland, Wis., 26. avgusta. Policisti iz Onedia okraja so ustrelili 42 let starega Roberta Rogersa, ko je ravno hotel na dogovorjenem kraju pobrati zavitek z \$5000, kateri znesje je iztrgal od nekega bogatega hotelirja. Ž njim je bil tudi 38 let stari J. Stokie, ki je bil aretiran. Rogers je bil iz Ironwood, Mich., Stokie pa iz Hurley, Wis.

Rogers je ustrelil načelnik policije v Rhineland, Morris Straub, ko se je sklonil, da pobere zavitek, katerega je položil na dogovorjeno mesto George Goodroe, lastnik Rex hotela v Mercer, Wis. Stokieja so policisti izrekli izpod avtomobila in je prošil za milost, ko je bil njegov tovariš ustreljen. Pod avtomobil je zlezal, ko so policisti pričeli streljati na Rogersa.

MUSSOLINI JE POSVARIL A. HITLERJA

Mussolini je sporočil Hitlerju, naj se ne vmešava avstrijske zadeve. — Zahteval je, da prenehajo spopadi na meji.

Dunaj, Avstrija, 27. avgusta. Mussolini je po svojem poslaniku v Berlinu zopet posvaril kanclerja Hitlerja, da se naj ne vmešava v avstrijske zadeve.

Sedaj je bil Mussolini v svojem jeziku bolj odločen ter je zahteval, da Hitler stori vse v svoji moči, da se v bodoče ne dogajajo spopadi na avstrijsko-nemški meji. Zahteval je tudi, da preneha nemška propaganda po radio proti Avstriji.

Četudi sta si politiki Francije in Italije glede Avstrije v mnogih slučajih nasprotni, vendar se je Francija nekoliko umaknila in dala Mussoliniju prilagoditev, da sam konča avstrijsko-nemško "vojno za platom", in da porabi svoj vpliv, da zopet postavi normalne razmere v osrednji Evropi.

Francija je mnenja, da more Mussolini dovesti Hitlerja do tega, da pohladi nazijsko gorečnost, ki povzroča napete razmere med Avstrijo in Nemčijo.

Zeneva, Švica, 27. avgusta. — Liga narodov se boji, da bi Nemčija sledila vzgledu Japonske in se uprla odločitvi Lige, ako bi prišlo avstrijsko vprašanje na razpravo pred Liginim svetom. Ker poleg tega še Mussolini osebno posreduje, je Liga narodov mnenja, da ni potrebno, da bi sama pretresala to vprašanje.

Anglija zavzema stališče, da Nemčija ne sme biti še bolj ponižana. Francija skuša doseči z Italijo sporazum glede osrednje Evrope.

Liga je zadovoljna, da ima Mussolini v posredovanju proste roke v svojem prizadevanju, da ostane Avstrija samostojna.

Mussolini se v sedanjih vlogi nahaja v težavnem položaju. Mož, ki je preprečil Tardieuov gospodarski načrt podonavskih držav, je sam prevzel nalogo, da sklene medsebojne trgovske zveze med Avstrijo, Ognsko in Italijo. Mož, ki je prej zahteval prenehanje versailleske pogodbe, se sedaj zavzema za določbo versailleske in st. germainse pogodbe, da ostane Avstrija samostojna in se ne priklapi k Nemčiji.

Liga narodov pričakuje, da bo Mussolini skušal odvrniti od Francije češko-slovaškega zunanjega ministra dr. Edvarda Beneša in druge voditelje Male antante. Zastopniki Male antante (Čehoslovaške, Jugoslavije in Rumunske) so se na gospodarski konferenci v Londonu tudi izrazili, da so pripravljeni pogajati se z Mussolinijem. Ako pa je Mussolini zadovoljen z zahtevo Male antante, da se morajo vsa pogajanja vršiti v okviru Lige narodov, je zopet drugo vprašanje.

Med avstrijskimi vojaki je mnogo Hitlerjevih pristaev in ravno tako med civilnim prebivalstvom. Toda po mnenju nekaterih diplomatov bo prišlo nekega dne posredovanje Lige narodov, ko se bo Evropa zbudila in videla, da je Avstrija že Hitlerjeva.

SPORAZUM POTREBEN PREDVSEM IZ GOSPODARSKIH RAZLOGOV

RIM, Italija, 26. avgusta. — V diplomatskih krogih prevladuje mnenje, da bosta Italija in Jugoslavija poskušali odpraviti nesoglasje, ki vlada med njima. To se bo zgodilo potom posebne pogodbe, ki bo sklenjena še to jesen. Tozadevne govorice so se pojavile, ko se je izvedelo, da je Mussolini ponudil avstrijskemu kanclerju Dollfussu Trst kot prosto luko za Avstrijo in Madžarsko.

Pogodba med Italijo in Jugoslavijo bo slična pogodbi, ki je bila zasnovana že leta 1924, pa je Jugoslavija ni hotela podpisati. Pogodba ne bo le trgovskega, pač pa tudi političnega značaja.

Italijansko časopisje je že pričelo pripravljati javnost na politično akcijo.

Tržaški "Il Piccolo" piše: Tržaško pristanišče bo zopet dobilo svoj prejšnji ugled, ko bo sklenjena z Jugoslavijo pogodba.

Do sporazuma bo prišlo, kajti politiko napram Jugoslaviji bomo morali bistveno izpremeniti. Iz gospodarskih krogov onstran meje prihajajo sleherni dan poročila, iz katerih je razvidno, da ni več daleč čas popolnega sodelovanja med Italijo in Jugoslavijo.

Rimski "Lavoro Fascista" pravi: — Tudi oni Jugoslavlani, ki so Italiji sovražni, prihajajo do zaključka, da je fašizem dosti dosegel in da so prijateljski odnosi med Italijo in Jugoslavijo absolutno potrebni.

TIFUS V ŽENSKEM SAMOSTANU

Montreal, Kanada, 26. avgusta. V samostanu Notre Dame so od 15. julija umrle štiri nune, vse novicijatke, za tifusom. 29 nun je še bolnih. V samostanu je 575 nun.

Po zdravniškem mnenju se je pojavil tifus na dva mogoča načina. Po enem načinu je mogoče kaka nuna, ko se je kopala v reki Sv. Lovrenca, popila kaj okužene vode. Sredi reke se namreč nahaja otok, ki je last samostana. Po drugem načinu pa je mogoče bila bolezen zanešana v samostan s caski in sladšicami, kar so stariši ali prijatelji prinesli novicijatkam v samostan.

NAZIJC SEKAJO GLAVE

Berlin, Nemčija, 25. avgusta. — Odkar je bila pod nazijsko vladno obnovljena srednjeveška smrt na kazen, je bilo v Nemčiji obglavljenih 26 "zločincev".

Krvnik je navadno kak mesar, v črni obleki z dvema pomagalecema, katerima plača za vsako usmrtnico \$33. Kaznencu pred usmrtnico obrijejo vrat in ga pripeljejo na morišče. Sodnik se enkrat prebere obsodbo, nakar pravi krvniku: — Krvnik, storite svojo dolžnost. — Pomagača obsodbenemu zavežeta oči in položita njegovo glavo na hlad. Krvnik za mahne s sekuro in glava se zvali v košaro.

Naročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

INSULL JE BIL ZOPET ARETIRAN

Združ. države zahtevajo njegovo izročitev. — Proti njemu so dvignjele nove obdolžbe. — Policija ga je aretirala.

Atene, Grška, 27. avgusta. — Na prošnjo Združenih držav je bil aretiran Samuel Insull, bivši predsednik veletrgovine, ki je bila razširjena po vseh Združenih državah.

Združene države so proti njemu dvignile novo obdolžbo, da je kršil zvezno postavbo o bankrotu.

Po 25. točki drugega člena grško-ameriške pogodbe glede izročitve bo Insull pridržan v zaporu 60 dni, nakar bo zopet izpuščen, ako do tega časa Združene države ne predlože proti njemu obdolžnice.

Atenska policija je Insulla aretirala v najbolj razkošnem hotelu v Atenah, Grand Bretagne, na podlagi zapornega povelja, katero je izdalo prizivno sodišče. Zaplenjeni so bili vsi njegovi spisi.

Insull bo najel zopet iste zagovornike, ki so ga zagovarjali lansk leto, ko je bil aretiran in pripeljan pred prizivno sodišče, ki ga je tedaj oprstilo in ga izročilo ameriškim oblastim.

Insull je prišel pred več kot enim letom v Evropo, ko je prišlo njegovo podjetje v finančne stiske. Najprej je bil v Parizu, nato je odpotoval v Anglijo, nato pa je z aeroplanom pribežal na Grško, ko še ni imela z Združenimi državami izročilne pogodbe. Tedaj so mu Združene države prekleale potni list in Insull je zaprosil za grško državljanstvo. Ker se ni hotel vrniti v Ameriko, mu je bilo dovoljeno ostati na Grškem do leta 1934.

V Atene je prišel zastopnik zveznega prevdnika Forest Har-mess, da odpelje Insulla, ako ga bo grška vlada izročila.

SPALNA BOLEZEN SE ŠIRI

St. Louis, Mo., 25. avgusta. — V času od 3. julija je izmed 215 bolnikov, ki so oboleli za spalnno boleznijo, umrlo 28.

Zdravstveni ravnatelj dr. Jos. F. Bredeck je poslal na vse zdrav-nike v mestu poziv, da mu naj pošljejo imena vseh bolnikov, da bo mogoče dognati, ako jih ima mogoče še več spalnno bolezen.

Po Bredeckovem mnenju je za to nenavadno boleznijo bolnih najmanj 600 oseb, toda v mnogih slučajih je bolezen tako milega značaja, da je ni mogoče spoznati. Poročila prihajajo, da se je spalnna bolezen razširila že tudi po državi Illinois.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ZALOST STAREGA KAZNJENCA

To je drobna zgodba, ki mi jo je bil povedal Yves neki večer, ko je šel v pristanišče, da bi odpeljal s svojo krizarko tovor obsojencev v izgnanstvo v Novo Kaledonijo.

Med njimi je bil tudi zelo star kaznjenec (najmanj sedemdeset let mu je bilo), ki je nemo nesel s seboj uboga vrabca v majhni kletki.

Da bi zapravil čas, se je začel Yves pogovarjati s tem starcem, ki ni bil videti hudobnega obraza, toda bil je z verigo prikovani na mladega, prstaškega porogljivca e naočniki za kratkovidne na drobnem, bledem nosu.

Stari postopaj, ki so ga že petič ali šestič prišli zaradi postopajstva ali tatvine, je dejal: "Kako naj človek neha krasti, če je začel — in če nima poklica, ničesar — in ko ljudje nečisto o njem nič slišati? Jesti je treba, ali ne? Zadnjikrat so me obsodili zaradi vrece krompirja, ki sem jo sunil na polju, zaradi voznikovega biča in ene same buče. Ali me niso mogli pustiti umreti v Franciji, kaj, namesto da me vlečejo tja dol, ko sem že tako star?"

In srečen, da je dobil nekoga, ki ga hoče potrpežljivo poslušati, je potem pokazal Yvesu najdražje, kar je imel na svetu: majhno kletko in vrabca.

Udomačenega vrabca, ki je poznal njegov glas in ki je že skoraj leto dni, v ječi, čepel na njegovih ramih... — O, precej truda je bilo treba, da so mu ga dovolili vzeti v Kaledonijo! — In potem je moral najprej napraviti primerno kletko za potovanje; priskrbeli si je moral lesa, kos stare železne žice in nekaj zelene harve, da je tako popleskal, da je bilo leno.

Tu se še natanko spominjam

tehle Yvesovih besed: "Ubogi vrabec! Za hrano je imel v kletki kos čistega sivega kruha, ki ga dalejo v ječah. Vendar je bilo videti, da

je zadovoljen; skakljaj je kakor ne vem kateri ptič."

Nekaj ur nato, ko so nakladali tovor in so se kaznjenec vkrcali za dolgo pot, je Yves, ki je starca že pozabil, slučajno prišel spet do njega.

"Čuite, vzemite jo, gospod," mu je rekel z izpremenjenim glasom: "dam vam jo; morda vam bo kaj služila, morda vam bo v veselje..."

"Ne, ni treba," se je zahvaljeval Yves. "Saj veste, da jo morate vzeti s sabo: Vas mali tovariš tam dobi bo..."

"O," je odvrnil starca, "ni ga več v ječi... Ali še ne veste? Ni ga več..."

In dve solzi neizrečne bolesti sta mu zdrknili po licih.

Med zibanjem na mostičku so se bila vrata odprla. Vrabe se je zibal, odletel, — in padel v morje, kar je imel ostrižene peruti. O, trenutek strašne bolečine! Videl ga je, kako se brani in umira, kako ga odnaša vodna bradja, pa mu ne more pomagati! Najprej, v trenutku prvega vznemirjenja, je hotel kričati, vpiti na pomoč, prositi Yvesa, na kolenih molodovati... Po prvem zagonu pa se je zavedel svoje majhnosti: tak star siromak — kdo se bo menil za njegovega vrabca? Kdo bo hotel poslušati njegove prošnje? Kako si more sam misliti, da se bodo hoteli za kasnitje le zato, da bi njelj vrabca, ki tone, — uboga kaznjencevega vrabca; kakšne neumne sanje! Tedaj je molče obstal in gledal, kako se oddaljuje na beli morski peni drobno sivo telesce, ki se še zmeraj brani: začutil je, kako neizmerno sam je zdaj, za zmeraj, in debele solze brezmejne obupa so mu skalile pogled. — med tem ko se je mladi gospod z naočniki, njegov tovariš na verigi, smejal, ko ga je videl, kako joka.

Zdaj, ko ni bilo več vrabca, ni maral več hraniti te kletke, ki jo je napravil s tolikšno ljubeznijo za malega mrliča; zmeraj jo je ponujal prijaznemu mornarju, ki je bil tako dober, da je poslušal njegovo povest. Zapustiti mu je hotel to volilo pred odhodom na svojo dolg pot.

In Yves je žalosten sprejel darilec, prazno hišico, — da ne bi žalil starega zapuščenca, če bi preziral stvarco, ki je imel z njo toliko truda...

Iz "Knjige sočutja in smrti".

PARNIKI BREZ MORSKE

BOLEZNI

Morsko bolezen dobi človek v prvi vrsti zato, ker se guga ladja na valovih sem in tja. Zdaj pa že poznamo sredstva proti tej neprijetni bolezni, tako Vasano, Mottersill itd. Vendar je pa še vedno najboljše konstruirati ladjo tako, da se sploh ne guga. Na ribških ladjah skrbje za to jadra, ki se pa ne dajo s pridom porabiti na potniških parnikih. Tu se rabijo bodisi vodni tanki, ali pa posebne naprave, ki preprečujejo gugaljenje. Tanki z vodo stoje sredi ladje in držijo ladjo med vožnjo v ravnotožju. Poleg vodnih tankov pa rabijo konstrukterji modernih ladij, kot rečeno, še posebne naprave, z vrtečim se telesom kot bistvenim sestavnim delom. Vrteče se telo ohrani s svojelo veliko vztrajnostjo vedno svojelo.

Tri take velike naprave so montirane nedavno na velikem italijanskem parniku "Conte di Savoia". Vsaka naprava tehta 110 ton in goni jo motor s 500 k. s., ki daje hitrost 800 obratov v minuti. Posledica je, da se parnik guga in da se torej potnikom ni treba bati med vožnjo morske bolezni.

plačali zanje pred par leti.

Uspeh? Likanje je lažje. Vzame manj časa. In dosti lepše lika nego prej. In je poceni — porabi le malo toka celo za veliko družinsko perilo.

Zatorej... čemu bi ne poslali v pokoj stari likalnik ter si privoščili enega teh dovršenih po sedanjih nizki ceni?

Oglejte si jih pri bližnjem prodajalcu.

GLEJTE

... KAJ JE Z ELEKTRIČNIMI LIKALNIKI!

Imate veliko izbiro avtomatičnih in standard likalnikov

Dovršena toplotna kontrola. S pravo vročino za vsako blago, manj nevarnosti, da bi se sežgalo

Lažji so nekateri samo 3 funte, pa opravijo delo 6-funtnega

Stalne teže v poljubni obliki

Stanovitno stojalo — prepreči, da bi se likalnik zdrnil z deske

Boljša vrvice in spojila za daljšo uporabo

V kromski izdelavi — ne obledi — ostane svetel

Mi imamo razstavljene in razkazujemo električne potrebščine in žarnice v naših izložbah. Mi jih ne prodajamo. Te izdelke

PRODAJAJO SOSEDNJI PRODAJALCI ELEKTRIČNIH POTREBŠČIN IN DEPARTMENT TRGOVINE

THE NEW YORK EDISON COMPANY • BROOKLYN EDISON COMPANY, INC.
THE UNITED ELECTRIC LIGHT AND POWER COMPANY
NEW YORK AND QUEENS ELECTRIC LIGHT AND POWER COMPANY

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

ORIGINALNO ŽIVLJENJE ANGLEŠKEGA UČENJAKA

Profesor Heath, docent za filozofijo na univerzi Swansea ni le izvrsten strokovnjak, marveč tudi neprekosljivo "deklet za vse". Kdor ne verjame, naj bere naslednje vrste:

Profesor sam oskrbuje svoje gospodinjstvo, pospravlja, peče, kuha, pomiva, pere in šiva, krpa nogavice, lika parkete, skratka opravlja vsa domača in nedomača dela. A motil bi se, kdor bi mislil, da dela profesor vse to iz skoposti ali iz ljudomilosti. Kaj se! Mož je oženjen. Ima zelo čedno ženico in jo tako ljubi, da ji brani kakršnokoli gospodinjstvo udeleževanje. Zato se je takoj po poroki odločil, da bo vsa dela opravljal sam.

Nedavno je bilo v Oxfordu zborovanje društva za socialno higijeno. Tam je prof. Heath razkril način svojega življenja ter je seveda takoj postal junak dneva in senzacija za vse zborovalce. Nekateri njegovi tovariši so sicer zaradi tega z njim zbijali šale, toda on si ni dal vzeti časti, ki mu jo delajo domači opravki. Ko so za to zvedeli angleški novinarji, so kakor muhe priletele nad profesorja in njegovo ženo. Profesorja žena je morala izdati možu ustno spravevalo o gospodinjstvih delih in njegovi udeležbi pri njih. Zaradi svojevrstnosti ga ponatiskujemo. Odstopki kažejo profesorjev delež.

Pometanje, čiščenje stanovanja, likanje parketov 100 odst. Brez napake!

Skrb za pohištvo in red 100 odstotkov. Grandiozno!

Perilo 69 odst. Dela počasi!

Brisanje prahu 72 odst. Brez brižnosti!

Pospravljanje 85 odst. Metodično, skoraj pedantno!

Nakupovanje 80 odst. Zelo štedljivo!

Splošna ocena: dostopen pouku, razumen, vreden in samostojen.

O kuharskih zmožnostih svojega moža se profesorjeva soproga ni izrazila. Sama se namreč na to panogo ne razume. Vendar je pripomnila: "Vem, da je zelo nemiren in zaskrbljen, kadar peče ali kuha klobase ali pripravlja narezek. Vendar moram priznati, da ni še nikoli osmodil ne kozice ne ponve, v kateri je cvrl pri ognjušču"

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

s velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadeti, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

31

— Stopiva tja, — je dejala, — tam je klopica, kjer lahko malo posediva in počakava, da pride Martin; dolgo nama itak ne bo treba čakati.

— Saj res, pa stopiva tja, — je odgovorila Luiza in se pustila odvesti h klopici. — Sedi k meni Henrika, pritisi se k meni, tesno se pritisi.

— Tako, se te že tiščim. No, zdaj te menda ni več strah...

— Ne, ta hip ne... toda...

— Kaj toda, dragica?

— Če bi, recimo, gospod Martin... ne prišel.

— Menda se šališ, Luiza; kaj ti pa pride na misel?

Slepo deklet se je skušalo nasmehniti, dobro vedoč, da jo Henrika tisti hip gleda.

— Sicer pa ne smeš pozabiti, — je nadaljevala Henrika, da si pod možjo zaščito. Mene pa prav nič ne skrbi, da bi...

— Vsa nesreča je v tem, — je vzdihnila Luiza, — da ne veva za naslov gospoda Martina.

— Mislili so, da nama naslov no potreben, ker bi naju itak moral čakati tu, — je menila Henrika. In da bi sestri pregnala iz glave mračne misli, je vzkliknila:

— O, kako krasen je Pariz! — In stisnila je Luizi roko. — O, kako lepo, kako veliko je vse to!

Ah, kako srečna si, da moreš vse to sama presojati, videti na lastne oči!

In vzdihnila je globoko, rekoč:

Povej mi, kaj vidiš, sestra... Najprej, kje sva?

Sklonila se je k nji in njeni bujni kodri so se skoraj dotikali Henrikinega obraza.

Henrika jo je vsa v skrbeh pogledala, boječ se, da bi kakorkoli ne izdala svojega strahu, kajti tudi ona se je že bala, kaj bo, ker ni bilo Martina od nikoder.

Če bi bila mogla Luiza videti ta izraz, poln nežnega sočutja in skrbi, bi bila objela Henriko in se ji zahvalila.

— Povej mi, kaj vse vidiš? Kje sva?

— Tik lepega mostu s prijaznimi hišicami na obeh straneh in... s kipom v sredini...

— Ah, že vem, to je Novi most, kip pa spomenik Henrika IV.! — je vzkliknil slepa. In tiho je pripomnila:

— Papa je nama često pravil o njem... Pravil je, da se vidita s te strani mostu dva črna zvonika.

— Da... saj res... evo, tam se vidita zvonika cerkve Matere božje. Oh, kako visoka in lepa sta!

— Kako si srečna! Ti lahko gledaš ta stara stolpa, ki obujata v meni toliko dragih spominov, a jaz ju morda nikoli več ne bom videla.

— Seveda ju boš še videla, kar potolaži se!

— Cerkev Matere božje!... Glej položi mi roko na srce, pa boš čutila, kako močno bije. Tam je tekla moja zibelka, draga Henrika, tam me je pobral tvoj oče!... Da ni bilo njega, bi bila umrla od lakote in morda bi bilo boljše tako; bi vsaj ne hodila po svetu slepa!

— Molči, Luiza, ne kvari nama prihoda v Pariz; odpotovali sva tako veselo, da najin prihod ne sme biti žalosten. Da veruj mi, da se bodo vse najine nade kmalu izpolnile. Pariz vrne velikim očem moje Luize vso njihovo lepoto, ves njihov nekdanji sijaj...

— Daj bog! — je vzdihnila uboga Luiza.

Potem ji je pa šinila naenkrat nova misel v glavo in znova je postala nemirna.

— Saj vidiš, da gospoda Martina ni od nikoder.

Tudi Henriko je že skrbelo, kaj bo.

— Kaj če bi stopila v pisarno vprašat, če je kdo vprašal po nama?

— Saj res, le stopi.

Henrika je vstala in že je hotela oditi, ko se je slepa oklenila njene rame, rekoč:

— Ne puščaj me same tu na klopi!

— No, pa pojdi z menoj, če te je strah. Tako sta odšli skupaj v pisarno.

V istem hipu je skočil v bližini skriti Lafleur pred vrata in pogledal v pisarno. potem je pa krenil proti nabrežju, kjer ga je čakal mož, ki je bil tudi dobro skrit, tako da ga dekleti nista mogli opaziti.

— No vidiš, Lafleur, kljub tvojemu svarilu sem prišel pogledat, kako boš opravil.

— Morda je to neprevidnost, gospod markiz... Pomislite vendar če bi vas deklet opazilo in spoznalo...

— Kaj hočemo, ko pa nimam nikjer več obstanka, saj kar koprnim od nestrpnosti. Moje srce je ranjeno... Torej si prepričan o uspehu?

— Trdno sem prepričan, gospod markiz.

— Ali mi prisečeš na svojo glavo, da govoriš resnico?

— Gospod markiz se lahko zanese name.

— Ugrabiti je treba večjo, da se ne boš zmotil.

— Vem, katera je prava, — se je zasmejal sluga... Toda za božjo voljo, gospod markiz, odstranite se... Glejte, vrata se iz pisarne... To je ugoden trenutek...

— Pa naj bo. Že odhajam. Bodi spreten, Lafleur, in ne pozabi, da je moja sreča v tvojih rokah, — je dejal markiz de Presles.

— Poznamo to, dragi moj markiz, poznamo to, — je mrmral Lafleur po njegovem odhodu, — ta sreča traja največ osem dni, potem pa praviš, da popek ni več dovolj svež in da je treba preskrbeti tvojemu vrtočevalstvu sren kar novega... Toda končno, ti me plačuješ in jaz ti služim. Velelaš mi storiti nekaj grešnega, tolovajskega, upam pa trdno, da boš nosil odgovornost ti.

Tako govoreč sam s seboj se je Lafleur previdno približal klopici, kamor sta bili baš zopet sedli Henrika in Luiza.

Toda v trenutku, ko je hotel stopiti pred dekleti, je nenadoma obstal. Po mostu je hitela proti dekletoma neka ženska.

— Proketo! — je pomislil Lafleur, — glej vraga, ki mi bo zmešal štrene! In plaž se po nabrežju se je postavil na prežo ob vhodu v ozko ulico, kjer je obstal tiho, oči uprte na dekleti, ki sta mirno sedeli na klopi.

XIII.

Ženska, ki je zmešala Lafleuru štrene, je bila ista, ki smo jo videli v trenutku, ko je hotela skočiti v vodo.

Bila je Marjana Vauthier, ki se je hotela ločiti od življenja, pa je sklenila v ta namen počakati, da bi ne bilo na trgu nikogar, ki bi ji mogel prihiteti na pomoč.

Pri pogledu na njeno neodločno početje se je vsiljevala misel, da si bo zopet premislila. In res, hitela je na vso moč proti krčmi, kamor sta bila baš vstopila Jakob Frochard in njegova mati.

Sin stare Frochardke se ni bil zmotil, ko je svoji materi zatrjeval, da pride tudi Marjana v krčmo. Saj ji je vendar dejal: Hočem da prideš!

In ubožica je prihajala.

Toda v trenutku, ko je hotela odpreti vrata, je obstala.

Vsa zbegana je begala za tem človekom, ki ga je zaničevala in oboževala obenem... za tem Jakobom, ki jo je pahnil v greh, ki je ravnal z njo kot s sužnjo in ki ga je blazno ljubila.

Razumela je dobro, da je ta ljubezen sramota, da je vse to le zaničevanja vredna zaboda čustev, in stokrat je poskusila upreti se tej usodni strasti.

Toda gorje! Ta boj je bila zamar.

(Dalje prihodnjik)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

Gospa REGINA Roman iz življenja:

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

16

Valter Kronek je s svojo družino prišel v Kapstadt. Tam so se izrekli. Kapstadt, metropola Južne Afrike jim je kazala podobo visoke kulture. Že od daleč s parnika so videli ploščato visoko planoto, ki je izrazil znak Kapstadta. Navpično padajo stene s planote v dolino. Četudi je gora visoka komaj tisoč metrov, je vendar veličastna, ker vstaja naravnost iz morja.

Valter in Regina sta se pristrčno poslovila od dr. Franziusa in njegove žne, kajti v Kapstadtu ju je pričakovalo veliko število prijateljev, s katerimi sta bila v živahnem pogovoru. Dr. Franzius jima je še povedal, v katerem hotelu naj stanujejo in katere kraje mesta si naj ogledajo, predno odpotujejo dalje. Namenili so se, da odpotujejo čez dva dni in Valter je poslal Justusu Korneru brzojavko, v kateri mu je naznanil svoj prihod. Veliko potrpljivo je Valter takoj postal naprej, tako da se mu ne bi bilo treba pri prihodu v Pretorio njo brigati.

Nekaj časa stoji cela družina med množico in Valter se ozira po postrežku. Tedaj pa pristopi k njemu nek mlad gospod, star okoli petindvajset let.

— Ali se vam smem ponuditi, gospod?

Valter se začuden ozre in se začudi, ko so bile v tuji deželi prve besede v njegovem jeziku. Tudi Regina se ozre in ga začudeno pogleda.

Na nadaljnje vprašanje jima pove, da se je pripeljal z istim parnikom, da pa je prišel na krov šele v Swakopmundu in ker se je vozil v tretjem razredu, se na parniku niso mogli spoznati. Slišal sem, da je v Transvaalu lahko dobili delo v kakem rudniku ali pa pri zgradbi cest.

Zato sem prišel v Kapstadt, — pripoveduje rojak, — od koder bom gledal priti kam naprej. Svoj zadnji denar sem izdal za vožnjo v Kapstadt. Zato si moram kaj prislužiti, predno bom mogel odpotovati dalje. Ali smem nesti vaše kovčge, da si kaj malega prislužim?

Valter pogleda svojo ženo. Regina prikupljivega mladeniča prijazno pogleda. Pod tem pogledom mladi mož zardi in žile njegovega obraza se napno.

— Saj nam je vseeno, kdo nam nese kovčge, Valter, — pravi Regina.

— O, Regina Kronek, ali ti je tedaj nebo poslalo slutnjo, koliko ti je bila zaračunana ta tvoja prijaznost do ljudi in koliko blagoslova ti je imela prinesiti?

Valter prikimava in se nekoliko nasmeje.

— Dobro, rojak, nesite kovčge v hotel, ki se nahaja takoj poleg postaje. Ali pa imate še dovolj denarja, da si dobite prenočišče?

— Ne, gospod! Toda ne bo prvič, da bom prenočeval na prostem; samo da danes zaslužim toliko, da si morem kupiti kaj jesti. Vse drugo prepuštam nebesom.

Regina se vedno bolj zanima za mladega moža. Takoj je opazila, da se je za navadnega delavca izrazil zelo izobraženo in da ni izgledal nizkega stanu. Proseče pogleda moža in mu reče tiho:

— Valter, zdi se mi, da je tudi temu človeku domovina mnogo dolžna. Ima pošten obraz, dobre in odkrite oči. Naj bo, kar prvo napravimo v tuji deželi, dobro delo. Skušaj mu pomagati. Zdi se mi, kot da nama bo še prinesel srečo.

Z nasmehom prikimava Valter.

— Bom videl, kaj je mogoče napraviti, — pravi Valter in se obrne k mladeniču.

— Zakaj ste nas nagovorili v našem jeziku?

— Ker sem vjel nekaj vaših besed in ste prišli s tem parnikom.

— Ali govorite samo naš jezik?

— Mladi mož pogleda v usmiljene oči gospe Regine in zopet zardi.

— Ne; govorim tudi angleško in francosko.

Z zanimanjem ga pogleda Valter in skoro proseče ga pogleda Regine oči, kot bi hotele reči:

— Saj ni to, kar izgleda.

— Kako pa se pišete? — vpraša Valter.

— Tom Reimer.

Valter in Regina se spogledata. Mladi mož jima vedno bolj ugaja; posebno še, ko jima pove, kako mu je hudo po materi. Kdor spoštuje svojo mater, ne more biti slab človek.

Zato pravi Valter z nasmehom:

— Veseli nas, da ste nas ogovorili.

Tomov pogled z občudovanjem poleti h gospe Regini, nato obvisi na lepem Uršikinem obrazu in slednjič se jasno vpre v Valterjeve oči.

— Oprostite; nisem se vam hotel prilizovati, da bi vas nagnil, da valjate mojo prošnjo.

Valter prikimava.

— Dobro, Tom, pojdite z nami v hotel. Tam nam boste povedali, kako ste prišli tu sem in ako boste hoteli, boste mogli čez dva dni potovati z nami v Transvaal — za sedaj samo kot naš sluga. Potem bomo pa videli, kaj je mogoče dalje storiti.

Tomove oči začare, toda ničesar ne reče. Pograbi oba ne prav lahka kovčga, ki ju dvigne, kot bi bila prazna.

— O, ali hočeš oba nesti? Ali nista pretežka? — ga vpraša Urška.

— Še tebe bi mogel nesti, mlada gospodična, — pravi Tom, vzame oba kovčga v eno roko, z drugo pa vzame Urško. Smeje ji pogleda v oči in deklica se mu smeje nasproti. Navzlic svoji bojzani proti tujim ljudem, se Toma ni popolnoma nič bala.

— Ali nisem pretežka, Tom? — ga vpraša in ga pogleda v njegove modre oči.

Tom pa smeje odkima.

— Tako lahka si, gospodična.

— Saj mi ni ime gospodična, jaz sem Urška.

— Ali te smem tako klicati?

— Seveda; vsi ljudje mi pravijo tako.

— Potem moraš tudi ti meni vedno reči Tom.

— To je lepo ime in zveni, kakor izgledaš.

Tedaj pa pristopi Regina in pravi:

— Urška more hoditi in vam je ni treba nositi.

— To meni ni nič, milostljiva gopa, — pravi Tom. — Prosim vas, dovolite, da nesem otroka. Na kak način bi si rad zaslužil vašo dobroto.

Regina se mu zopet čudi zaradi njegovih izbranih besed, ki so bile tako v nasprotju z njegovo pomožno obleko.

— Tom je močan, — pravi Urška.

— Toda mu ne smeš reči "ti", Urška, — jo opominja mati.

Urška jo začudeno pogleda.

— Ali ga naj kličem stric Tom? Stricem vendar vedno pravimo ti.

(Dalje prihodnjič.)

"ZAKLAD" V SODRAŽICI

Nekam čudno se sliši vsa zgodba v 20. stoletju, ekojaj nevrjetna bi se zdela, da ni od prve do zadnje pičice resnična. Kaj vse ne počno ljudje, da bi se v tej krizi priklopali do denarja! Je res križ s tem ljubim denarjem. Ga ni in ga ni, pa če se na glavo postavijo. S kupčijo ni nič. Z gospodarstvom gre rakovo pot, kar vprašajte kmečkega očanca, ki pripelje drva na trg, še bolje pa storite, če ga o tem ne vprašujete, če nimate časa na preostajo. Nič čudnega ni torej, če so se ljudje spomnili ogromnih zakladov, zakopanih silno globoko, ki jih je dal ta ali oni vitez celo kraj zakopati globoko v zemljo. V Bosniji menda že poldrugo leto ubogi kmetič po svoji nji, v trdni veri, da bo prej ali slej zadol na nepopisno bogastvo. Potem bo konec skrbi in težav. Sedaj pa je dobil posnemalce tudi v naši mili Sloveniji, ki s čarovnimi palicami in brez njih dvigujejo zakopane zaklade ali "šance", kot pravijo ljudje.

V Sodražici pa se je našel možak, ki je bil trdno prepričan, da je na njegovi nji zakopan pravi Atila, hunski kralj. Pri najboljši volji ne vem, kje je možak iztaknil zgodovinske podatke, ki bi pričali, da je pokopan Atila ravno v Sloveniji, ali bolje, v Zlebiu pri Sodražici. Zanimal sem se za zadevo, ki je vzbujala mnogo smeha med domačini, in odkorakal po državni cesti v Sodražico. Na cesti sem srečal možaka in ga povprašal takole po vremenu in četvi. Zgovoren je bil. Čisto "slučajno" sva prišla na Atilo. Možak se je namuznil in mi pokazal ne daleč od ceste visoke planke, povrhu mi je še povedal, da z ogledom ne bo nič, ker ne pusti lastnik nikogar blizu, takega pa še celo ne, ki piše za "cajtenge". Same sitnosti bi imel potem s financarji in še pobrali bi

mu nemara zlatnino, ki jo je že izkopal. Eja, sem se začudil, torej je le nekaj resnice na tem. Možak pa se je dalje smejal. Če se vam ne mudi, pa stopiva tjele v gostilno, prav lahko vam bom povedal vse. Pri čašici vina se tudi v tej vročini mnogo bolje govori, kot na cesti. Sprejel sem predlog in zavila sva z njim v prvo gostilno. Na vrtu sva dobila prav lep kotiček. Mož se je previdno ozrl okoli in mi začel praviti o resnih glasom, kot da mi pripoveduje ne vem kakšne važnosti. V vasi se že od nekdaj govori o tem Atilu. Stare matere pripovedujejo otrokom o mogočnem kralju, ki se je vračal v zmagovalnem pohodu na Ogrsko. Pot ga je pripeljala mimo Sodražice, ki je imela takrat še prav malo hiš. Nesreča je hotela, da je prav tukaj zbolel in umrl. Zabili so ga v tri krste, železno, srebrno in zlato. Priložili

so mu še ogromno premoženje v zlatu in dragih kamnih. Ker so pogrebee vse pomorili, ni nihče točno vedel za njegov grob. Zadržala leta pa se je govorilo, da je Atila pokopan na nji srednje premožnega posestnika. Posestnik sam je menda bral v knjigah o tem. Končno je bil trdno prepričan, da je zaklad na njegovi nji, na kraju, kjer ni še nikoli zraslo nič drugega, kot suha rmena trava. Povedal je svoje mnenje večkrat v kaki gostilni.

Končno pa jo je staknil. Med poslušalci je bilo tudi nekaj navihanih fantov, ki so sklenili oždraviti lahkovernega zemljana, na jako prebrisan način. Zmenili so se in poslali k njemu drugo jutro fanta, ki mu je povedal, da se je vračal ponoči mimo tiste lišje. Imel je še par sto metrov do nje, ko se je nad liso zasvetilo, da mu je vzel vid Nad liso pa je švignil visok bel pamen. Čudno se mu je zdelo in dobro bi bilo, če bi se kdo pobrigal za to. Ugibala sta oba, eden bolj kot drugi in končno dognala, da gori na nji "šac". Lastnik mu je povedal, da bo prihodnjo noč opazoval sam in če bi se prikazen ponovila, bo začel kopati. Naročil mu je še, naj tega nikomur ne pravi in naj pošee zanesljivega delavca, da bi začela kopati. Fant je obljubil in prihodnjo noč je zopet gorel zaklad, ampak zares. Fantje so pripravili veliko ponev nalil vajo benzina, ki so ga zažgali s pomočjo vžigalne vrvice. Pod nebo je švignil visok ognjeni zubelj. Druga dne je vedela že vsa vas o čudnem pojavu na nji. Nekaj jih je bilo, ki so se smejali, ker so vedeli, za kaj gre, mnogo pa jih je bilo v resnih skrbih, posebno ženske, ki so imele sila dela z ugičanjem. Delavca, ki sta bila pripravljena, sta začela s kopanjem. Hudo pa je bilo pri tem to, da nista smela pri delu spregovoriti niti besedice, ker bi se potem zaklad pogreznil za celo kladro globlje. Gospodar je sam nadzoroval delo. Sprva je

ROMAN "PROKLETSTVO LJUBEZNI"

je tako lep in pretresljiv, da ga boste čitali z največjim zanimanjem.

CENA \$1.35 (2 KNJIGI)

V zaloga ima KNJIGARNA GLAS NARODA 216 West 18th Street New York, N. Y.

... SKUPNA ... POTOVANJA in cene vožnji:

FRENCH LINE:

"ILE DE FRANCE" preko Havre

	N. Y.	ZA TJA LJUBLJANA IN NAZAJ
5. SEPTEMBRA	\$101.23	\$182.00
23. SEPTEMBRA		

"PARIS" preko Havre

9. SEPTEMBRA	\$ 99.23	\$178.50
--------------	----------	----------

"CHAMPLAIN" preko Havre

20. SEPTEMBRA	\$ 91.73	\$171.50
---------------	----------	----------

ITALIAN LINE:

"VULCANIA" v Trst

9. SEPTEMBRA	\$ 97.50	\$171.50
--------------	----------	----------

"SATURNIA" v Trst

23. SEPTEMBRA		
---------------	--	--

"REX" preko Genoa

16. SEPTEMBRA	\$109.50	\$185.50
---------------	----------	----------

"Conte de SAVOIE" preko Genoa

2. SEPTEMBRA		
30. SEPTEMBRA		

CUNARD LINE:

"AQUATANIA" pr. Cherbourg

6. SEPTEMBRA	\$102.34	\$182.00
--------------	----------	----------

"BERENGARIA" pr. Cherbourg

13. SEPTEMBRA		
21. SEPTEMBRA		

HAMBURG-AMERICAN LINE:

"DEUTSCHLAND" pr. Hamburga

30. AVGUSTA	\$ 91.73	\$171.50
-------------	----------	----------

"ALBERT BALLIN" pr. Hamburga

27. SEPTEMBRA		
13. SEPTEMBRA		

NORTH GERMAN LLOYD:

"EUROPA" preko Cherbourg

9. SEPTEMBRA	\$104.84	\$185.50
--------------	----------	----------

"BREMEN" preko Cherbourg

26. SEPTEMBRA		
31. AVGUSTA		
16. SEPTEMBRA		

Kdor se je odločil za potovanje v stari kraj to leto, naj se takoj priklasi in preskrbeli bomo vse potrebno, da bo udobno in brez vseh skrbi potoval.

PIŠITE ŠE DANES NA:

Slovenic Publishing Company
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street New York, N. Y.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

29. avgusta: Leviathan v Cherbourg

30. avgusta: De Grasse v Havre

Majestic v Cherbourg

Manhattan v Havre

Deutschland v Hamburg

11. avgusta: Bremen v Bremen

2. septembra: Conte di Savoia v Genoa

5. septembra: Ile de France v Havre

Statendam v Boulogne

6. septembra: Aquitania v Cherbourg

New York v Hamburg

8. septembra: Paris v Havre

Vulcania v Trst

Volendam v Boulogne

Europa v Bremen

26. septembra: Rotterdam v Boulogne

Majestic v Cherbourg

18. septembra: Reliance v Hamburg

20. septembra: Champlain v Havre

21. septembra: Aquitania v Cherbourg

23. septembra: Saturnia v Trst

Ile de France v Havre

Veendam v Boulogne

26. septembra: Europa v Bremen

Statendam v Boulogne

27. septembra: Washington v Havre

Manhattan v Cherbourg

29. septembra: Paris v Havre

Olympic v Cherbourg

30. septembra: Conte di Savoia v Genoa

2. oktobra: Resolute v Hamburg

4. oktobra: New York v Hamburg

Bremen v Bremen

Berengaria v Cherbourg

5. oktobra: Majestic v Cherbourg

7. oktobra: Milwaukee v Hamburg

Volendam v Boulogne

Augustus v Trst

Lafayette v Havre

11. oktobra: Albert Ballin v Hamburg

Manhattan v Havre

Aquitania v Cherbourg

12. oktobra: Europa v Bremen

13. oktobra: Rotterdam v Boulogne

14. oktobra: Rex v Genoa

Ile de France v Havre

18. oktobra: Hamburg v Hamburg

20. oktobra: Bremen v Bremen

Statendam v Boulogne

Olympic v Cherbourg

Paris v Havre

21. oktobra: St. Louis v Hamburg

Vulcania v Trst

25. oktobra: Deutschland v Hamburg

Washington v Cherbourg

4. novembra: Berengaria v Cherbourg

27. oktobra: Majestic v Cherbourg

28. oktobra: Europa v Bremen

Volendam v Boulogne

Conte di Savoia v Genoa

Ile de France v Havre

29. novembra: New York v Hamburg

Pres. Harding v Havre

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

(ENGLISH-SLOVENE READER)

Sveto samo

\$2.—

Narodite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre NA HITREM EKSPRESNEM PARNIKU

ILE DE FRANCE

5. SEPTEMBRA

23. Septembra — 14. Oktobra

PARIS

9. Septembra — 29. Septembra

LAFAYETTE

13. Septembra — 7. Oktobra

NIZKE CENE DO VSEH DELOV

JUGOSLAVIJE

Za poštne in pošte liste vprašajte naše pooblašene agente

General Travel Service, Inc.